

МІНІСТЕРСТВО
ОХОРОНИ
ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

ПОЛТАВСЬКИЙ
ДЕРЖАВНИЙ
МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

«НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ»

Матеріали науково-практичної
конференції з міжнародною участю

28 березня 2024 року

Міністерство охорони здоров'я України
Полтавський державний медичний університет

НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ
ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ
У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Матеріали науково-практичної конференції
з міжнародною участю
28 березня 2024 року

ПОЛТАВА – 2024

МЕДІАГРАМОТНІСТЬ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ БАКАЛАВРСЬКОГО І МАГІСТЕРСЬКОГО РІВНІВ: ПРО ЩО СВДЧАТЬ ЦИФРИ І НАД ЧИМ ПОТРІБНО ПРАЦЮВАТИ?

Іваницька Т.А., Петров Є.Є., Казаков Ю.М., Кузьменко Н.В., Трибрат Т.А.

Полтавський державний медичний університет

Задля встановлення рівня медіакомпетентності було проведено опитування 217 здобувачів бакалаврського і магістерського рівнів вищої медичної освіти. За результатами опитування виявлено, що більшість респондентів вивчали медіаграмотність у школі або коледжі/університеті, але на практиці ці знання не завжди використовують. Опитані студенти не приділяють достатньо уваги перевірці джерела інформації або роблять це неправильно. Також недостатньо напрацьовано є навичка правильного пошуку медичної інформації в інтернеті та її перевірки.

Ключові слова: медіаграмотність, медіакомпетентність, soft skills, здобувачі вищої медичної освіти.

A survey of 217 students of higher medical education was conducted to determine the level of media competence among bachelor's and master's degree holders of higher medical education. As a result of the survey, it turned out that the majority of respondents studied media literacy at school or college/university, but in practice this knowledge is not always used. The surveyed students do not pay enough attention to checking the source of information or do it incorrectly. The skill of correctly searching for medical information on the Internet and checking it is also incomplete.

Keywords: media literacy, media competence, soft skills, students of higher medical education.

Вступ. Сучасний інформаційний простір нагадує безкрайній океан фактів, думок, гіпотез, поглядів і упереджень із непомітними, на перший погляд, прихованими течіями маніпуляцій і фейків. Відрізнити останні від правди буває нелегко, але можливо. Задля поглиблення медіакомпетентності останнім часом у світі почали з'являтися освітні організації та платформи, які забезпечують громадську освіту, професійний розвиток і науково обґрунтовані освітні ресурси на національних і міжнародному рівнях. Такі організації працюють, щоб допомогти громадянам, особливо молоді, розвивати критичне мислення й навички виробництва медіа, необхідні для повноцінного життя у 21 столітті [1]. Мета цих проєктів — зробити можливим усвідомлений вибір у нескінченному інформаційному потоці. І в цьому контексті Україна не є винятком. Останні 5 років тема медіаграмотності активно представлена на різних ресурсах і навіть включена до шкільної програми загальноосвітніх шкіл і закладів вищої освіти [1;3]. Роль сучасної освіти полягає в тому, щоб дати студентам можливість жити, навчатися, розпізнавати і самовиражатися в різноманітній глобальній медіакulturі, як онлайн, так і офлайн. Освіта має базуватися на навичках обробки інформації і для викладання, і для навчання.

Медіаграмотність – це підхід до освіти 21 століття, в основі якого є готовність до використання ресурсів і можливостей глобального медіасередовища. Розрізняють соціальні, етичні, культурні й технологічні аспекти медійної грамотності. У процесі формування медійної грамотності здобувачі освіти набувають навичок безпечного використання медіа, а також особистого самовираження, формування власної думки, незалежних поглядів, готовності до критичної інтерпретації знань. Ключовим аспектом медійної грамотності є аналітичний підхід до медіасередовища: здатність сприймати критично медіа й готовність виражати себе засобами медіа [2]. Важливо розуміти, що медіаграмотність – це не «захист» дітей і студентів від небажаних повідомлень. Медіаграмотність полягає в тому, щоб допомогти здобувачам освіти стати компетентними, критичними і грамотними в усіх формах медіа, щоб вони могли контролювати інтерпретацію того, що вони бачать або чують, а не дозволяти інтерпретації контролювати їх. Усе це забезпечує формування медіакомпетентності. У науково-педагогічній літературі медіакомпетентність розглядається як елемент і кінцевий результат медіаосвіти [2].

До переліку вимог до рівня засвоєння медіакомпетентності належать такі:

- уміння здійснювати моніторинг джерел інформації;
- уміння розпізнавати недоліки медіатекстів, медіаторчості;
- уміння діагностувати емоційний стан особистості після впливу медіаінформації;
- установлювати ознаки позитивної / негативної оцінки запропонованого медіаматеріалу;
- передбачати вплив на вольовий, когнітивний, психологічний розвиток людини;
- корегувати мету й способи діяльності з медіаджерелами;
- модифікувати власну діяльність у мережі [4].

Як показують численні дослідження, саме оцінка результатів опанування тих чи інших практичних навичок дозволяє здобувачу вищої медичної освіти почуватися впевнено і спокійно, виконуючи професійні обов'язки лікаря. Перехід від університету чи коледжу до клінічної практики важливий і вимагає особистих здібностей і впевненості, а також уміння самостійно орієнтуватися в медіапросторі та використовувати достовірну й актуальну медичну інформацію [5;6].

Водночас слід зауважити, що тема опанування практичних навичок з медіаграмотності «у медичній сфері» ще недостатньо висвітлена, оскільки більшість дослідників концентруються на засвоєнні hard skills як основних для медичних професій. Тому постає низка запитань, на які треба знаходити відповіді: чи зможуть майбутні здобувачі вищої медичної освіти (і першого, і другого рівнів) самостійно і грамотно орієнтуватися в медіапросторі? Чи зможуть відшукати потрібну інформацію в такому мінливому світі сучасних медичних технологій?

Метою нашого дослідження стало встановлення рівня оволодіння навичками медіаграмотності серед здобувачів вищої медичної освіти магістерського рівня за спеціальностями 222 «Медицина» і 228 «Педіатрія» (3-6 курсів) і здобувачів бакалаврського рівня за спеціальністю 223 «Медсестринство», а також порівняння отриманих

показників серед цих категорій здобувачів медичної освіти.

Об'єкт і методи дослідження. Нами розроблено анкету із запитаннями вищезгаданої тематики і проведено опитування 217 здобувачів вищої медичної освіти, серед яких 97 осіб, які навчаються за спеціальністю 223 «Медсестринство», освітня кваліфікація – бакалавр медсестринства, денна і заочна (дистанційна) форми навчання (I група) і 120 здобувачів вищої медичної освіти за спеціальностями 222 «Медицина» і 228 «Педіатрія» за другим (магістерським) рівнем вищої освіти з повною загальною середньою освітою (II група). Анкета містила запитання, що стосувалися поняття медіаграмотності, попереднього вивчення цієї «soft skill» і самооцінку респондентів рівня засвоєння і практичного використання навичок медіаграмотності в особистому житті та навчанні.

Результати дослідження та їх обговорення. За даними анкетування, переважна більшість здобувачів вищої медичної освіти знайома з поняттям медіаграмотності – 81,1%, хоча серед респондентів I групи цей показник виявився дещо вищим (83% проти 77,5%). Цікавим є факт, що 67,5%(81/120) опитаних магістерського рівня і 64,9% (63/97) бакалавського рівня не вивчали або не пам'ятають, що вивчали цей предмет у школі. Разом із тим, понад половина (55,7%) здобувачів вищої освіти бакалаврського рівня заочної (дистанційної) форми навчання (на основі освітнього ступеня молодшого бакалавра, молодшого спеціаліста) пам'ятають, що вивчали медіаграмотність у коледжі.

Переважна більшість опитаних (понад 70% у обох групах) вважають, що медіаграмотність їм потрібна для того, щоб уміло перевіряти інформацію і критично її сприймати. Усвідомлюють, що відповідально треба ще й поширювати інформацію, менше половини опитаних (43,7%, 95/217). Близько 10% (10,3 і 12,5% відповідно по групах) використовують ці знання для створення власного медіаконтенту. У ролі джерела новин респонденти переважно використовують інтернет і соціальні мережі (70% і 85% відповідно по групах). Офіційні сторінки засобів масової інформації (ЗМІ) у соціальних мережах переглядають понад 70% опитаних (77,3% і 79,2% відповідно по групах). Періодичні офіційні інтернет-видання читає обмежена кількість респондентів, лише 13,4% серед здобувачів бакалаврського рівня освіти і 15,8% серед здобувачів магістерського рівня. ЗМІ довіряють більшість опитаних обох груп, хоча є різниця по групах: 54,6% бакалаврського рівня проти 68,5% магістерського рівня. Перевіряють достовірність інформації 92,8% студентів-бакалаврів проти 85% здобувачів магістерського рівня вищої медичної освіти. Щодо верифікації контенту, то лише трохи більше третини здобувачів освіти цікавляться, хто є автором повідомлення (37,1% і 35,8% відповідно по групах). Універсальним засобом для перевірки джерела інформації студенти вважають використання різних джерел інформації. Цим способом користуються 76,3% і 86,7% відповідно по групах. Із цього приводу одразу хотілося б зазначити, що, незважаючи на різноманітність джерел, якими користуються здобувачі освіти, викладачам необхідно їх попереджати (і ми це намагаємося постійно проводити), що дезінформація може поширюватися різними засобами, особливо через глобальну мережу й месенджери, коли важко або неможливо встановити автора повідомлення.

Коли важлива для опитаних інформація неповажна або викликає сумніви, 53,6% здобувачів бакалаврського вищої медичної освіти і 62,5% здобувачів магістерського рівня шукають максимально відповідні дані в мережі «Інтернет». Кожен п'ятий здобувач першого рівня вищої освіти не перевіряє інформацію, навіть підозрюючи, що вона є неправдивою, мотивуючи відсутністю на це часу, серед здобувачів II групи цей показник значно нижчий (12,4%).

Готуючись до занять, переважна більшість здобувачів освіти користуються підручниками й лекціями (88,7% і 94,2% по групах). Майже половина опитаних в обох групах використовують лінки, що пропонує пошукова система без урахування джерела інформації (43,3% і 47,5% відповідно). Доволі низький рівень здобувачів (лише до 21% серед здобувачів магістерського рівня і до 8,2% серед студентів бакалаврського рівня) медичної освіти користуються медичними базами даних (Pubmed, Ependium, MSD, Medscape), що потребує додаткової уваги з боку викладачів, особливо клінічних кафедр. Лише третина опитаних здобувачів магістерського рівня вищої освіти (41 зі 120) користуються лінками, що надані в силабусах, серед здобувачів бакалаврського рівня таких 50,5% (49/97). Слід зазначити, що доволі багато студентів звертаються до викладачів клінічних дисциплін, щоб упевнитись у правдивості медичної інформації (69,1% і 79,2% відповідно по групах). Отже, здобувачі освіти прагнуть відшукати достовірний медичний контент, зважаючи не тільки на власне бачення, а й спираючись на досвід науково-педагогічних працівників університету.

І наостанок іще раз зауважимо, що стати медіаграмотним означає не запам'ятовувати факти чи статистичні дані про медіа, а радше навчитися ставити правильні запитання про те, що ви дивитесь, читаете чи слухаете. Без цієї фундаментальної здатності людина не може повністю проявити свою особистість або усвідомлено приймати рішення.

Отже, результати дослідження дозволяють зробити відповідні **ВИСНОВКИ**.

1. Переважна більшість здобувачів освіти незалежно від освітнього рівня вищої освіти (бакалаврського чи магістерського) вважають, що опанували основи медіаграмотності, хоча вміння здійснювати моніторинг джерел інформації в процесі самостійної діяльності ще недостатньо сформоване.

2. В обох досліджуваних групах виявлено бажання здобувачів освіти вдосконалювати медіакомпетентність у професійному (медичному) аспекті, що вимагає відповідної допомоги викладачів, особливо з клінічних дисциплін.

Список використаної літератури

1. Стаднік О., Ванюшина О., Полова Н. Проблема медіаграмотності при споживанні інформації в умовах війни: соціологічний аспект. *Epistemological Studies in Philosophy Social and Political Sciences*. 2022. Т. 5, № 1. С. 73–79. URL: <https://doi.org/10.15421/342210>
2. Уварова Т., Стас Т. Медіаграмотність та медіакомпетентність у сучасній освіті: виклики і тенденції. *Humanities science current issues*. 2020. Т. 4, № 29. С. 191–197. URL: <https://doi.org/10.24919/2308-4863.4/29.209672>
3. Evaluation and self-assessment of media literacy level of medical university students with an undergraduate degree and those who are high school graduates: there is still work to be done / Т. А. Ivanytska et al. *Bulletin of Problems Biology and Medicine*. 2023. Vol. 1, no. 4. P. 255. URL: <https://doi.org/10.29254/2077-4214-2022-4-167-255-258>

4. Palamar S., Nazarenko L. The problem of the formation of literary competence of senior pupils in the process of analysis of artistic works with the use of innovative means of education. *Educological discourse*. 2019. No. 3-4. P. 73–91. URL: <https://doi.org/10.28925/2312-5829.2019.3-4.7391>
5. Perception of readiness of future doctors for professional activities and determination of key factors affecting readiness to work / N. V. Kuzmenko et al. *Bulletin of Problems Biology and Medicine*. 2023. Vol. 1, no. 1. P. 246. URL: <https://doi.org/10.29254/2077-4214-2023-1-168-246-253>
6. Transitioning from university to postgraduate medical training: A narrative review of work readiness of medical graduates / J. Padley et al. *Health Science Reports*. 2021. Vol. 4, no. 2. URL: <https://doi.org/10.1002/hsr2.270>

РОЛЬ НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В РОЗВИТКУ ОСОБИСТІСНИХ І ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ ЗВО

Іващенко Д.М., Іващенко С.П.

Полтавський державний медичний університет

Ефективним методом підготовки якісно нових фахівців у закладах вищої освіти є науково-дослідна робота студентів. При цьому максимально розвиваються творче мислення, індивідуальні здібності, дослідницькі навички студентів, формується творчий потенціал і розвиваються особистісні якості, необхідні молодому лікарю для самоосвіти: цілеспрямованість, наполегливість у досягненні мети, ініціативність, відповідальність, вольові якості, адекватна самооцінка, самоконтроль, самоорганізованість.

Ключові слова: наукові дослідження, науково-дослідна діяльність, навчальний процес.

An effective method for training qualitatively new specialists in higher educational institutions is student research work. At the same time, creative thinking, individual abilities, research skills of students are maximally developed, creative potential is formed and personal qualities that are so necessary for a young doctor for self-education are developed: determination, persistence in achieving goals, initiative, responsibility, strong-willed qualities, adequate self-esteem, self-control, self-organization.

Keywords: scientific research, research activity, educational process.

Основними завданнями науково-дослідної роботи студентів визначено:

- 1) навчання студентів навичкам постановки і проведення самостійних наукових досліджень, вироблення творчого підходу до розв'язання наукових проблем, що стоять перед ними;
- 2) освоєння методів самостійної роботи з науковою літературою, поглиблене і творче освоєння програмного матеріалу;
- 3) прискорення професійного становлення майбутніх лікарів (також розвиток особистісно-професійних якостей, здібностей, формування професійних мотивів);
- 4) можливість обґрунтування вибору студентами наукового напрямку, де найяскравіше могли б проявлятися їхні творчі здібності;
- 5) виховання вже в стінах вишів резерву вчених, дослідників, викладачів, формування потенціалу майбутньої медичної науки та ін.

Нині в Полтавському державному медичному університеті розвиваються два напрями науково-дослідної діяльності студентів: науково-дослідна і навчально-дослідна робота в навчальному процесі; науково-дослідна робота в позанавчальний час.

У системі підготовки висококваліфікованих фахівців важливу роль відіграє оптимальне поєднання творчої, наукової та практичної підготовки студентів. Найбільш ефективним засобом практичного втілення цього комплексу в навчальному процесі є науково-дослідна робота, введена в навчальний процес. Мета її полягає в практичному закріпленні теоретичних знань студентів, опануванні навичок проведення самостійних наукових досліджень тощо. Навчально-дослідницька робота студентів у навчальному процесі дозволяє перенести акцент із навчання як процесу пасивного, репродуктивного засвоєння знань на навчання як процес активного, продуктивного пізнання, розвитку пізнавальної активності та творчого мислення, опанування студентами навичок і методів ведення наукової роботи, експериментальних досліджень, розвитку наукової ерудиції [1].

Важливим етапом формування творчих, усебічно розвинених спеціалістів є позанавчальна науково-дослідна робота студентів: робота в наукових студентських товариствах, центрах, об'єднаннях, у наукових лабораторіях і наукових гуртках, створених при кафедрах, участь у студентських наукових і науково-практичних конференціях, оглядах-конкурсах рефератів, наукових есе, публікації та ін.

Найважливіші особливості наукової діяльності студентів такі: по-перше, підпорядкованість її цілей навчальним; по-друге, основними мотивами є пізнавальні мотиви; по-третє, вона здійснюється під керівництвом викладачів і наукових співробітників університету; по-четверте, у процесі наукової роботи в студентів формується здатність до творчого вирішення практичних завдань із початком трудової діяльності.

Багато студентів на старших курсах беруть участь у дослідницькій роботі, сприймаючи її як підготовку до майбутньої практичної діяльності після закінчення університету.

Зазвичай студенти, які були залучені до проведення наукових досліджень у процесі навчання, творчо підходять до виконання своїх професійних функцій, у них вищий рівень психологічної готовності до професійної діяльності, а період адаптації до неї менший.

Науково-дослідницька діяльність тісно пов'язана з навчальною діяльністю студентів. Вони мають загальні моменти в цілях (оволодіння професією, набуття необхідних якостей і досвіду), мотивах (пізнавальні інтереси, почуття відповідальності та ін.), процесі здійснення (освоєння й використання відповідної інформації, необхідної

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

МАТЕРІАЛИ СВІТОВОГО КІНОМИСТЕЦТВА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ ДО НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ <i>Животовська Л.В., Рудь В.О., Скрипніков А.М., Бойко Д.І., Боднар Л.А.</i>	81
ІДЕЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПУ МУЛЬТИМОДАЛЬНОСТІ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Жовнір М.М., Лещенко Т.О.</i>	84
ВИКОРИСТАННЯ МОДЕЛІ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ В СИСТЕМІ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ В РЕАЛІЯХ ВОЄННОГО ЧАСУ В УКРАЇНІ <i>Жукова М. Ю., Ткаченко О.В., Коковська О. В., Міщенко І.В.</i>	87
ОЦІНЮВАННЯ ЗНАТЬ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ПРИ ЗМІШАНОМУ НАВЧАННІ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ <i>Зубченко С.Г., Калашніков Д.В., Кіндій Д.Д., Кіндій В.Д., Вонсович Ю.В., Давидова О.В., Зубченко Ю.П., Малюченко М.М.</i>	88
РОЛЬ СТУДЕНТСЬКИХ ОЛІМПІАД У ПІДВИЩЕННІ РІВНЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ МЕДИКІВ <i>Іваницька О.С., Гончаренко Н.І., Іваницький І.О., Локес К.П., Буханченко О.П.</i>	90
МЕДІАГРАМОТНІСТЬ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ БАКАЛАВРСЬКОГО І МАГІСТЕРСЬКОГО РІВНІВ: ПРО ЩО СВДЧАТЬ ЦИФРИ І НАД ЧИМ ПОТРІБНО ПРАЦЮВАТИ? <i>Іваницька Т.А., Петров Є.Є., Казаков Ю.М., Кузьменко Н.В., Трибрат Т.А.</i>	92
РОЛЬ НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В РОЗВИТКУ ОСОБИСТІСНИХ І ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ ЗВО <i>Іващенко Д.М., Іващенко С.П.</i>	94
ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «МЕДИЧНА ХІМІЯ» ЯК ОДИН ІЗ КРОКІВ ДО МАЙБУТНЬОЇ ПРОФЕСІЇ <i>Іващенко О. Д., Копанцева Л. М., Стрижак С. В., Стрижак Д. О.</i>	96
СКЛАДНОЩІ НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В ПЕРІОД ВІЙНИ <i>Ільченко В.І., Сизова Л.М., Муравльова О.В., Пікуль К.В., Прилуцький К.Ю., Шаєнко З.О., Дворник І.Л., Ільченко М.М.</i>	98
АКТУАЛЬНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ, ЯКИМИ МАЄ ВОЛОДІТИ КОЖНИЙ ВИКЛАДАЧ <i>Каськова Л.Ф., Павленкова О.С., Амосова Л.І., Уласевич Л.П., Садовські М.О.</i>	100
МЕТОДИ ВИЗНАЧЕННЯ КІНЦЕВОГО РІВНЯ ЗНАТЬ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ПІД ЧАС ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ <i>Каськова Л.Ф., Уласевич Л.П., Амосова Л.І., Новікова С.Ч., Павленкова О.С., Андріянова О.Ю.</i>	102
ВИКОРИСТАННЯ ПРАКТИКО-ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ПРОФІЛАКТИКА СТОМАТОЛОГІЧНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ ІЗ ПРОПЕДЕВТИКОЮ СТОМАТОЛОГІЧНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ» <i>Каськова Л.Ф., Янко Н.В., Андріянова О.Ю., Ващенко І.Ю., Новікова С.Ч., Павленкова О.С.</i>	103
ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ У ВИЩИХ МЕДИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ <i>Катеренчук В.І.</i>	105
РОЛЬ НАВЧАЛЬНОГО ПОСІБНИКА В СУЧАСНІЙ МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ В УКРАЇНІ <i>Катеренчук В.І.</i>	107
ЯКІСТЬ ОСВІТИ І ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ: ЩО ЧАС ПРИЙДЕШНІЙ НАМ ГОТУЄ? <i>Катеренчук І.П.</i>	109
САМОСТІЙНА РОБОТА ЗДОБУВАЧІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ: ВИДИ І ФОРМИ <i>Кіндій Д.Д., Кіндій В.Д., Зубченко С.Г., Зубченко Ю.П.</i>	112
ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ В МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ НА КАФЕДРІ БІОЛОГІЇ ПДМУ <i>Клепець О.В., Єрошенко Г.А., Рябушко О.Б., Вацєнко А.В., Улановська-Циба Н.А., Передерій Н.О., Шевченко К.В., Григоренко А.С.</i>	113
ЗНАЧЕННЯ МЕТОДОЛОГІЧНИХ ОСНОВ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ВМОТИВОВАНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ В ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ГІГІЄНИ ТА ЕКОЛОГІЇ <i>Комишан І.В., Коршенко В.О., Буря Л.В., Матвієнко Т.М., Саргош О.Д., Філатова В.Л., Романюк М.В., Рак К.І.</i>	116
РЕЗИЛЬЄНТНІСТЬ ЯК МЕТАКОМПЕТЕНЦІЯ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ МАЙБУТНІХ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ <i>Кононов Б.С., Білаш С.М., Проніна О.М., Коптев М.М., Пирог-Заказникова А.В., Олійніченко Я.О., Донченко С.В., Олексієнко В.В.</i>	118
ПСИХОЛОГО-ДИДАКТИЧНІ АСПЕКТИ НАВЧАННЯ АНГЛОМОВНИХ СТУДЕНТІВ <i>Коробейнікова Ю.Л., Коробейніков Л.С.</i>	119
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ <i>Коршенко В.О., Матвієнко Т.М.</i>	121